

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 153

TARRAGONA, DIMARTS, 19 DE GENER DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

REALITATS

Mentre a la reraguarda no han acabat les lluites que amenacen pertorbar la bona marxa de la guerra, un vaixell pirata probablement estranger bombardeja les costes catalanes

Meditacions lliures

L'ALLIBERACIO D'UN OCELL

Hem tingut algunes vegades un ocell viu a les nostres mans. L'hem tingut agafat sense cap afany moribós. Ans al contrari, sentint el plaer d'acaronar-lo, de fer-li comprendre al pobret ésser privat de llibertat, que la mà que dolçament l'oprimia, no era una mà assassina, sinó una mà amiga.

Tot acaronant l'ocellet, quin goig de contemplar tan d'aprop, aquell cos diminut, aquells ulls tan vius acostumats a les sensacions visuals sublimes de la terra obirada des de les altures!

Aquesta satisfacció en la qual anava, certament, barrejada una ben legítima curiositat, no fou mai tan egoista, que ens incités a perllongar-la, engabiant el nostre petit presoner. Mai n'hem engabiat cap d'ocell, arrebatant-li la llibertat a la qual té dret. I si actualment a casa nostra hi ha un captiu d'aquesta naturalesa, no és nostre. L'hem rebut en "herència". Però no passaran gaires hores sense que la porta de la seva petita presó se li obri, per tal que

torni a gaudir plenament les dolces de la seva pàtria, que és l'aire infinit.

Una cosa ens sabrà greu. Molt de greu. És que el pobre animaló en retrobar la llibertat, no pugui tenir plena consciència que la deuria a un acte del nostre lliure albir. No voldríem passar per uns despotes, per uns tirans, ni tan sols als ulls d'un animallet minúscul que ens cap al palmell de la mà.

Temem, per tant, que en obrir-li la porta de la seva presó de filferro i en estendre ell les aletes vers el firmament, ho faci amb tota la punyent i angoixosa emoció del captiu quan assolí fer-se escapolir de les urpes del tirà que li arrebatà les llibertats. Ben al contrari, el nostre goig suprem fóra que l'ocellet pogués volar sense sentir envers nosaltres cap odi ni cap temença. Talment com deu fer el processat innocent, respecte del digne tribunal que, fent-li justícia, li retorna la preuada llibertat.

LUDOVICUS

Oficina d'Informació Internacional

Residència d'Estudiants

En les ones madrilenyes

per Michel Koltzov

Al vespre, quan les canonades es fan més espaiades i quan, acabada la batalla, els milicians, abrigats amb llurs mantes, reposen prop del migrat foc, les ones invisibles s'animen. A les nou, Sevilla escampa els acudits de mal gust i les inventives grolleres de Queipo de Llano, borratxo, bufó i xerraire obscè. Les seves amenaces s'escolten per l'espai. Recorda al general Miaja un rencor que data de l'any 1908, promet administrant-li una correcció, o bé assaboreix amb molts detalls el càstig futur que serà infligit a Margarida Nelken per un centenar de moros.

A les 9'30 l'estació de Salaman-

ca comença una emissió xifrada dirigida als feixistes emboscats de Madrid. No cal dir que l'emissora republicana de la capital no es pre ocupa gens ni mica per enfosquir aquesta emissió. A aquesta hora els milicians i els comitès intensifiquen les perquisicions per tal de descobrir les emissores clandestines, amb llurs auditors de la "cinquena columna" de Franco.

A les 10, Radio-Unión que pertany al govern republicà dona els comunicats de guerra, i després un discurs d'algun home polític. Després de les 10, se senten Tetuan, Tenerife i Ràdio-Club de Lisboa. Tetuan difon les danses

marroquines acompanyades de crits i d'esgarips; tot seguit l'emissora anuncia en àrab que Goering-pacha ha transmès a Franco-pacha la salutació de sheikh Hitler, i que el coronel mahomet Ibu-Omar ha estat convidat a la taula de Varel-pacha esdevenint la importància del qual sabran apreciar els fidels.

Tenerife transmet un munt de notícies delirants. Per aquesta emissora un s'informa de la derrota de Roosevelt a les eleccions presidencials, de l'assassinat de l'ambaixador britànic als carrers de Cartagena pels milicians i que "falange espanyola" que ja ha entrat a Madrid, distribueix la llet als infants reduïts a la fam per les autoritats republicanes.

Ràdio-Club de Lisboa prefereix les anàlisis aprofundides de la situació militar i política. Heus ací alguns exemples:

"La lentitud en les operacions de Madrid no és pròpiament lentitud, sinó un aplacament que permetrà als nacionals de reunir llurs mitjans, d'atac i als adversaris d'organitzar llurs mitjans de defensa (si.)"

Els caps marxistes no volen amollar la presa i persisteixen en llur decisió de defensar Madrid de Madrid estant."

Ara bé, l'esperit militar de "Ràdio-Club" no aprova la tesi dels "caps marxistes". Segons ells, els defensors de Madrid haurien d'evitar la ciutat per mesurar la força de l'exèrcit feixista en "un indret escollit de comú acord". I després de manifestar la seva pena per la tossuderia dels "caps marxistes" el locutor de "Ràdio-Club" arriba a aquesta conclusió: "No té res d'estrany que defensin Madrid. Al cap i a la fi és llur deure... Madrid no s'ha rendit. Ho hem de reconèixer, l'art militar és un art difícil i perillós".

L'emissora de Burgos no es posa a la feina sinó molt tard, fins a les dues. Portantveu de l'assassinat en cap, procura prendre en to seriós i digne. El representant de Franco, encoratjat per l'arribada de l'ambaixador d'Alemanya en uniforme de general, invita Anglaterra a no mostrar-se difícil, perquè no li resta sinó un camí: el d'ajuntar-se al bloc invencible de Berlín-Toquio-Roma-Burgos. Pobre Anglaterra!...

Del 4 de novembre per avall,

(Acaba a la pàgina següent)

Cartera de un refugiado

TRAICION

La traición se manifiesta por hechos distintos pero con un mismo fin.

Traidor, el que deserta de un ejército. Traidor, el que vende a sus semejantes. Traidor, el que en falso jura...

Los traidores son abortos de la naturaleza y como tales encierran entre sí, un instinto de destrucción y criminalidad, bajo la máscara de la protección y la bondad. (Fray Luis de León de "Hombres y Hienas").

Las grandes figuras que rigen los destinos del Proletariado Internacional deben ser siempre el fiel reflejo de las voluntades de los Pueblos y tienen la ineludible y sagrada obligación de defender los intereses que les confiaron por medio del sufragio o por elección general.

Cada figura, dentro del marco de su política, debe acomodarse a las normas de sus aspiraciones y entiendo que aquellos que quebranten estas normas son desertores de un sagrado deber, incurriendo en el delito más denigrante que pueda recaer en la conciencia de los hombres. La traición.

Estimo de gran actualidad y consecuencia "La Crónica Internacional" de "Solidaridad Obrera" de Barcelona en su edición del 17 en curso y creo de gran beneficio para nuestro Proletariado, su propagación, reproducida sin omitir ni un punto ni una coma.

"El jefe del Gobierno del Frente Popular francés ha mostrado desde el primer día en que los proletarios españoles inician la Revolución, un marcado interés por ahogar la protesta de los trabajadores españoles contra el fascismo internacional. Es éste un detalle más de los muchos que el observador puede recoger en relación con las propagandas de las izquierdas francesas y su actuación en el terreno políticogubernamental. Mucho hablar en la oposición de igualdad, libertad y fraternidad, pero cuando llegan al Poder muestran un reaccionarismo mucho más acusado que las derechas.

León Blum tomó la iniciativa a los pocos días de la guerra civil española para crear el Comité de no intervención en Londres. Cinco meses llevan las potencias signatarias del documento, perdiendo lastimosamente el tiempo, en la capital de Inglaterra, mientras ha desembarcado en la Península un formidable ejército italoalemán. La aviación fascista extranjera ha destruido ciudades enteras, asesinando a sus pobladores indefensos y el proletariado español que, en pocos días, pudo haberlo derrotado, tiene hoy que luchar con las grandes potencias, sosteniendo una verdadera guerra europea contra el ejército popular español.

No se vió jamás desproporción semejante en ninguna contienda mundial. Esta característica de nuestra Revolución eleva a la categoría de epopeya la acción de los trabajadores contra la plutocracia vaticanista mundial. Parecería natural que el jefe del Gobierno del Frente Popular y las fuerzas que le siguen de no ponerse a nuestro lado, guardasen al menos una neutralidad benévola.

La política antiproletaria los coloca en la categoría "de desertores de la causa de la libertad". Al surgir el problema de los voluntarios que luchan en España, León Blum ha sido el primero que ha traducido en ley el deseo de los fascistas. El pasado viernes se reunió el Consejo de ministros y acordó presentar al Parlamento un proyecto de ley encaminado a imposibilitar la entrada de simpatizantes franceses que vienen a luchar al lado de los españoles. Pocas horas después, el propio Blum se presentaba en la Cámara para defender el proyecto y, a las pocas horas, declarado de urgencia el dictamen, era aprobado por el Parlamento que lo convirtió en ley, sin que se levantara una protesta de los bancos de las izquierdas, especialmente de la minoría socialista-comunista. Solo algunos oradores pidieron determinadas aclaraciones. Las izquierdas y el centro aplaudieron entusiasmados. Los demás guardaron un prudente silencio.

Por unanimidad de los 591 diputados, se aprobó el conjunto del proyecto y a las 6 de la tarde la cuestión quedaba liquidada y las consecuencias revolucionarias de Francia satisfechas. A esa misma hora, en el frente de Madrid, los cañones italoalemanes y la aviación internacional vomitaban metralla contra los trabajadores que defendían la libertad del pueblo francés. Si no fuera por los grandes intereses que está defendiendo la Revolución en los que se juega el porvenir de los trabajadores del mundo entero, valdría la pena hacer un alto en la lucha y dejar que el fascismo pasara para que el pueblo francés sintiera un su propia carne la herida y la vergüenza de ver en peligro su integridad territorial y sus libertades...

Leídas las anteriores líneas, el pensamiento legal del lector amigo, observará como y quien ha cometido el delito de traición por desertar en la causa de la libertad, y reconocida la falta, dejamos en un lapso, los comentarios que proceden, pero sepan las grandes figuras que rigen los destinos del mundo proletario, que con la misma energía que les construyeron el pedestal, donde se acomodan a su manera, podemos también arrastrarles por el derrotero a que se hacen acreedores, demostrando al mundo su proceder y su delito, para vergüenza de sus actos tan a destono con las promesas propagadas a los cuatro vientos, antes de situarse en el "Gran Sillón" donde por lo visto se consiguen todas las ambiciones fueren de la índole que fueren.

DANIEL R. PRADEDA

En les ones madrilenyes

(Ve de la pàgina primera)

Burgos va inaugurar un nou títol: "Les últimes hores de Madrid". El cap d'Estat, Sa Excel·lència el senyor General Franco, ha dit que la imminent ocupació de l'Escorial, etc.

Al cap d'un mes el títol ha canviat de nom. Ja no és "Les últimes hores", sinó "els darrers dies de Madrid". El locutor anuncia: "El cap d'Estat, Sa Excel·lència el senyor General Franco, ha dit que la imminent ocupació de l'Escorial, etc.

gloriós centre històric i religiós d'Espanya, equivaldrà a l'ocupació de la capital. Pel que fa a Madrid el general creu que seria injust apoderar-se de la ciutat a sang i a foc".

Que bonic és escoltar aquestes paraules tant dolces, particularment quan aquestes paraules van acompanyades del zumzeig dels tri motors de l'orador que aboqueu sobre les cases particular i els hospitals centenars de bombes incendiàries!

El terrabastall de les explosions no deixa sentir l'emissió. El corrent elèctric s'interromp, l'emissora de T. S. F., calla i ens veiem impossibilitats de conèixer els altres projectes humanitaris del general Franco...

to, no prometiéndonos, sino asegurándonos una situación económica que nos libre de toda preocupación y nos permita adquirir nuevos conocimientos, porque de nosotros depende que la infancia de hoy sean los hombres de mañana, pero hombres que hagan honor a los heroicos milicianos que están dando a cada instante su vida para salvar la libertad de ellos que es la de todos nosotros.

SALVADOR P. ESTEVE

Sessió plenària municipal

RAMON BORONAT, D'E. R. DE C., ELEGIT ALCALDE ACCIDENTAL

Al primer ple mensual del nostre Municipi hi han assistit tots els regidors a excepció d'Alomà i Batalla, a sigui, 31 en total. Els bancs del públic molt animats.

Presentada la dimissió del càrrec d'alcalde pel company Fort i en absència d'Alomà, ha presidit David Valle.

S'aprova l'acta anterior.

Es llegeix la dimissió presentada pel que havia estat alcalde fins avui, Joaquim Fort i Gibert, dimissió presentada per haver estat nomenat Comissari de la Generalitat d'aquestes comarques, i s'acorda acceptar-la.

El president, en unes breus però eloqüents paraules, diu que Fort no solament ha estat un alcalde sinó un gran company, a qui felicitava per haver assolit un càrrec més alt, no obstant i lamentant la pèrdua de la seva valuosa col·laboració a l'obra del Municipi. Acaba desitjant que el seu substitut vingui animat dels seus propòsits i encerts.

El company Sagalà proposa que la votació sigui nominal i secreta.

Pa Presidència aclareix al company Pruñosa una pregunta formulada de si poden votar els absents.

Verificada la votació es procedeix a fer l'escrutini, el que dona el següent resultat:

Ramon Boronat, 13 vots; Josep Alomà, 12; David Valle, 6.

El president explica l'absència d'Alomà i Batalla, i aclareix el acord amb els quals queda proclamada alcalde accidental el company Ramon Boronat i Pontons.

Tot seguit invita a l'elegit a que ocupi la presidència.

Boronat, des de la presidència, dona curs a la resta de l'ordre del dia i s'aproven dos dictàmens, un modificant les tarifes dels preus de venda de nínxols de nova construcció i l'altre canviant el nom del carrer de la Unió pel de "Bonaventura Durruí".

S'entra a precís i preguntes.

Gatell pregunta si s'ha rebut un comunicat del delegat comarcal de Proveïments, preguntant que es doni compliment als decrets del desembre darrer i que en cas afirmatiu se li dongui curs.

Rueda diu que la Comarcal no té magatzems propis per la qual cosa no pot entregar-ne cap, puix són del Municipi. Diu que coneix els decrets i que ell no respon del que pugui passar si el delegat comarcal no pot tindre les necessitats de la Comarca.

Rovira creu que s'ha seguit una tramitació equivocada.

Pruñosa proposa el nomenament d'una comissió de regidors per a visitar el carro d'assalt marítim en construcció. S'acorda que l'integrin un representant de cada minoria.

Puig, parla de la tarja de racionament, i Rueda aclareix alguns extrems relacionats amb la intervenció de Puig.

S'estableix un debat en el que hi intervenen Lazcos, Pruñosa, Puig, Fort, Floresvi, sobre la conveniència de deixar establir una taula de carn a la barriada de les

Amb un grandió èxit es celebrà al Centre Republicà Federal l'homenatge al malahaurat company Miquel Rico i Gaspar, mort al front d'Aragó

Diumenge es celebraren al Centre Republicà Federal les funcions en homenatge al company d'Esquerra Republicana de Catalunya, Miquel Rico i Gaspar, mort al front d'Aragó.

L'èxit rotund fou a la tarda. El teatre s'omplí i es despatxà tot el taquillaatge. En canvi, a la nit, el públic no fou tan nombrós.

Tots els artistes posaren llur interès en el festival i el públic els aplaudí frenèticament.

Els elements de la secció lírica del Centre Federal cantaren algunes composicions. Mateu Roca cantà magistralment la "jota" del Trust de los Tenorios, Cançó d'Amor i de Guerra, La Legió d'Amor i Tosca.

El quadre escènic de l'esmentat centre posà en escena a la tarda "L'Amor vigila" i a la nit "El Ferrer de Tall" i "Jugar a Casats". Tots els intèrprets ho feren de primera.

Josep Sangenis posà en escena a la tarda el monòleg d'Angel Guimerà "Mestre Olaguer". No cal fer elogis del company Sangenis, doncs ja sabem que és un bon artista i si n'hi fèssim, només seria per a dir que l'interpretació de l'esmentat monòleg fou formidable.

A la nit, Sangenis i una nena refugiada de Madrid, recitaren unes poesies. Ambdós foren molt aplaudits.

Els que s'emportaren l'admiració de tot el públic congregat, tant a la tarda com a la nit (i això que a la nit no es poderen lluir molt per l'hora avançada en què acabà la funció), foren els components de l'"Agrupació Musical".

Tenim a la nostra ciutat un conjunt musical desconegut, fins diumenge, per molta gent. Uns petits artistes que porten traces d'ésser en un dia no molt llunyà uns músics de primera categoria.

Els hem vist actuar mantes vegades i cada dia ens agraden més.

Formen un conjunt veritablement magnífic. La llàstima és que encara no hagin trobat un parell de companys que toquin instruments de vent, ja que tot és música de corda. Aquests companys guanyarien moltíssim en poder variar els instruments. Segons ens han dit, dintre de breu temps, hi haurà novetats en aquesta agrupació infantil.

"Bohemios", "Los Claveles", i "La Colegiala", d'"Abajo los Hombres". Aquestes tres composicions foren executades d'una forma magistral. Les demés composicions foren també molt aplaudides.

Els companys que formen aquest conjunt són els següents: Pere, Marcellí i Magí Godall, Josep Coll, Pasqual Martínez, Joan Núñez, Josep Berga, Fermí Martínez i Francesc Colomar.

Diumenge lluiren unes "flamants xaquetes", començ de l'uniforme que portaran dintre breu temps.

En una paraula i per acabar: Tots els elogis que es vulguin fer són pocs, ja que a Tarragona són ells els únics que a la seva edat fan passar als que els escolten, unes hores agradoses.

A la funció de la tarda hi assistiren els companys Alomà i Sardà, en representació de l'Ajuntament i del Comissari de la Generalitat de Catalunya, els quals adreçaren la paraula al públic, fent ressaltar l'importància de l'acte.

El teatre estava guarnit esplèndidament pel Sindicat de Jardiniers. Entre les flors hi abundaven les banderes barrades, nacionals i retrats de Macià i Pi i Margall.

LLIBERTAT felicita efusivament a tots els que desinteressadament prengueren part en aquest acte, en honor i benefici del malahaurat company Miquel Rico i Gaspar, mort en lluita contra el feixisme.

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona

D'ensenyament

En torno a la labor del C. E. N. U.

Desde un tiempo para acá, se nota cierta sensación de malestar entre los maestros que salieron en la relación que publicó el "Diario Oficial de la Generalidad de Cataluña". El caso no es para menos.

Desde que se inició el memorable movimiento, el C. E. N. U. se vio asistido en todo y por todo, por nuestra parte. Sus nombramientos fueron acatados por todos, y seguidamente fuimos a encargar nos de las escuelas para las cuales fuimos nombrados.

El C. E. N. U. no puede tener de nosotros ni la más leve queja, pues to que cuantas órdenes emanaron de él, fueron todas, absolutamente todas, cumplidas por nuestra parte. Podemos decir lo mismo nosotros? Tienen razón los representantes del C. E. N. U., cuando se quejan de que solo un diez por ciento han optado por ellos? Es eso lo que procuraremos analizar en este artículo.

No es necesario tener ojos de lince para descubrir que la causa de la opción por el Estado, por parte nuestra, es por culpa del mismo C. E. N. U. No ha sido una labor de unidad, la que ha desarrollado, sino de disparidad.

Muchos de nosotros hemos permanecido más de dos meses al frente de la escuela que nos encomendaron, sin cobrar ni una sola "gorda", rehusando la plaza que nos ofrecía el Estado, en espera de que el C. E. N. U., la Generalidad o quien fuese, nos reconociera los haberes que teníamos devengados. Pero no solamente no han llegado nuestros salarios, sino que ha prevalecido la disparidad, dándose el bochornoso caso de que el pueblo, villa o ciudad, que ha tenido más influencia, o que su consejero de Cultura se lo ha tomado con más empeño, no escatimando para ello los viajes a Barcelona, los maestros de dicho Municipio han cobrado, mientras los otros han tenido que abandonar las escuelas e ir a cobrar el ignominioso y paupérrimo sueldo de 3.000 pesetas que le brindaba el Estado.

No es de extrañar, pues, que ahora el C. E. N. U. se vea abandonado a su propia suerte, ya que de haber habido hombres compe-

tentes al frente del mismo, o por lo que puedan aducir que no es de nuestra incumbencia, nosotros no hubiéramos tenido necesidad de abandonar las escuelas, mayormente si se tiene en cuenta que la Generalidad ha ratificado la labor encabezada por el C. E. N. U., y por consiguiente sale responsable de lo hecho anteriormente.

Salta a la vista, que los que han tenido que pasar al Estado, debido a que al cabo de dos meses de esperar y trabajar en balde, el C. E. N. U. no ha reconocido sus servicios, pongan sus peros al reingreso al mismo, puesto que de todos es conocido aquel refrán catalán que dice: "Gat escaldat amb aigua tèbia en té prou", y aquel otro castellano: "Vale más pájaro en mano que cien volando".

La solución del C. E. N. U., es clara y contundente. Basta solamente que den toda clase de facilidades para que podamos cobrar nuestros devengados haberes. Estoy más que seguro de interpretar fielmente el pensamiento de mis compañeros, al decir que no tendríamos ningún inconveniente en dejar a ese que rige los destinos del Magisterio, permitiendo que los maestros ganen el irrisorio sueldo de 47 duros al mes, siempre que sean reconocidos nuestros servicios.

La Escuela Nueva Unificada debe tener en cuenta, que no sólo de normas vive el maestro, pues de conductas a seguir estamos ya has ta la coronilla, y, mal podemos seguir éstas, si nos falta lo esencial que es resolver el problema pecuniario. Con qué autoridad moral pueden imponernos aquéllas, si no han resuelto lo más trascendental?

La Escuela Nueva Unificada debe procurar en todos los aspectos que no se parezca en nada, absolutamente en nada, a la escuela vieja, regentadas casi todas ellas por maestros que no sentían amor alguno a los niños, y se limitaban a ser unos burócratas del Estado, contentos de poder disfrutar de un sueldo exiguo, pero seguro.

La Escuela Nueva Unificada debe empezar precisamente, para que no se parezca en nada a la escuela vieja, debe empezar, repi-

Notes informatives

Junta d'Obres del Port de Tarragona

Anunci

Pel present, es fa avinent que el dia 28 del corrent, a les deu, sota la presidència de la Comissió nomenada a tal efecte i amb assistència de notari, tindrà lloc al saló de sessions del domicili d'aquesta Corporació, carrer Josep A. Clavé, 2, el sorteig públic per a l'amortització de 244 Obligacions de l'emprèstid d'aquesta Junta, d'acord amb les bases aprovades per la Direcció General d'Obres Públiques.

Tarragona, 15 de gener del 1937. — El president, Joaquim Fort i Gibert. — El secretari, Joan Merelo-Barberà.

A la via pública, ha estat trobat un moneder de nena i dipositat a l'Oficina de Vigilància municipal per tal de lliurar-lo a la interessada.

Cases Barates de la carretera de Vallès. S'acorda que l'afer passi de nou a la Comissió per al seu estudi.

Recall, prega que es compleixi l'acord del primer Ajuntament de la República sobre l'obligació de redactar les notes i comunicats de l'Ajuntament en català.

Tejero fa unes observacions sobre el guarda de les runes de la Plaça del Fòrum.

Seguidament, el president Boronat aixeca la sessió.

Marià Fernández del Campo, amb domicili a la Plaça de la República, 23, ha trobat a la via pública un moneder amb una quantitat en metàl·lic i certificat de plata, que lliurarà a qui l'hagi perdut.

Moviment de la població

Nats

Manuel Puerto Rovira.
Anna Maria Gonga Pallach.
Joan Borrull Sigalat.
Pere Cholbi Alomà.

Defuncions

Francesca Jové Fortuny, Lleó, 14, de 95 anys.
Maria Montserrat García Arenaga, Quarter Est, 100, 2 anys.
Ramon Ribas Llagostera, Rambla 14 d'Abril, 73, de 62 anys.
Manuel Andreu Aguilar, carrer de la Pau, 1, de 63 anys.

Matrimonis

Hermenegild Ventura Guinovert amb Maria Teresa Banús Sans.
Joan Pelegrí Alegret, amb Joana Camps Estapé.
Amadeu Soberanas Dols, amb Francesca Llaó Carles.
Francesca García Tapial Valverde, amb Antònia Farnós Ximenis.
Manuel García Morales, amb Cinta Arasa Ardit.
Francesc d'Arpe Camacho, amb Leonor de la Fuente Martín.
Francesc Batista Batista, amb Pilar Escribano Ota.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

CAÇADORES PULL-OVERS

el millor assortit

= ALSINA =

Unió, 27

Segona sessió de Cinema, organitzada pel Comitè Local de Socors Roig Internacional

El Comitè Local del Socors Roig Internacional organitza per al proper divendres, dia 22, una sessió de cinema a l'efecte de recabar cabals per atendre millor a les constants despeses que ocasiona el suministre de robes i queviures per als herois companys que lluiten en tots els fronts de combat contra l'escorç feixista.

Per aquesta sessió de cinema s'han escollit dues grans produccions les quals són "Espías en acción", pel·lícula dinàmica plena d'acció i arriscats vols pels avents aviadors durant la Gran Guerra interpretada pels grans astres del celuloide, Brigitte Helm i Carl Ludwic, i el film rus de més gran èxit fins avui i d'una gran tècnica "El camino de la vida". Completarà tan selecte i escollit programa una varietat musical.

El Comitè Local del S. R. I. espera dels tarragonins voldran assistir a aquesta sessió de cinema el proper divendres tarda i nit al Cinema Teatre Tarragona.

La Delegació Marítima fa avinent a tots els ciutadans, que queda prohibit la circulació pel Port, a tota persona que no tingui una missió assenyalada o vagi controlada per aquesta Delegació, poguent fer-ho fins els límits que s'esmenten des de les vuit del matí hasta la posta del sol, portant en el seu poder un document personal acreditatiu.

Límits: Menjador d'obres del Port, Moll Paralel, Primer tinglado i Astillers.

Tarragona, 17 de gener del 1937.
—El delegat marítim, Angel Pérez Ripoll.

DELS FRONTS DE COMBAT

IMPRESSIONS

PRIMER QUE TOT GUANYAR LA GUERRA

S'ha vingut analitzant darrerament a les tribunes públiques, als periòdics i en continuats manifestos de les organitzacions polítiques i sindicals, la qüestió de si calia guanyar la guerra primer i fer la veritable revolució després, o bé si calia fer la guerra i la revolució a l'hora.

Amb aquesta pública discussió, com la majoria que han vingut sostenint-se des del 19 de juliol, res s'ha aconseguit sinó perdre un temps preciós que la guerra reclamava i necessitava. Ah, però, aquesta discussió ha esdevingut ara en ocasió de la Conferència Nacional de Joventuts, organitzada per València, punt àlgid de la mateixa, i a l'afirmar Josep Díaz, del Partit Comunista, que primer cal guanyar la guerra i després ja es veurà la manera d'organitzar Espanya d'acord als desigs i aspiracions de la pròpia Espanya.

No volem incórrer en l'error d'endinsar-nos profundament en la qüestió, però sí cal fer constar que

les paraules del company comunista esmentat són les que senten la majoria d'antifeixistes d'Espanya i Catalunya.

A reraguarda es realitzen massa incautacions i això es causa de que moltes indústries i negocis relacionats directament amb l'avitallament de l'exèrcit popular i població civil, no rutllen d'acord amb les necessitats de l'hora present. Hi ha indústries — no havem d'enganyar-nos i viure sobre il·lusions — que sense incautació i amb un degut control, haguessin rutilat sinó normalment, si amb un promig de producció suficient per aportar a l'avantguarda mateïncament, ha sigut tant falsa fàbrica la collectivització, previals que ara no tenim. A moltes que pocs dies després de començar el nou règim d'administració i després de exhaurir els comptes-corrents del burgès, no solament s'ha tingut que reduir el treball — doncs això fóra comprensible per la manca de primeres matèries en quantitat suficient — sinó que s'han paralitzat totalment.

Nosaltres no fem aquestes afirmacions perquè siguem contraris ni a la collectivització ni a l'incautament, doncs representen aquestes mesures quelcom lligat estretament amb una nova orientació revolucionària de la qual no ens podem desprendre en els moments actuals. Però les mesures revolucionàries tenen el seu temps d'aplicació i fora d'aquesta oportunitat resulta extraordinàriament perillós fins i tot què assaig.

Revolució i guerra són paraules substancials, d'acord. Però la revolució no té les exigències immediates que té la guerra i són precisament aquestes exigències les que fan que la majoria d'organitzacions antifeixistes creguin que primer s'ha de guanyar la guerra. Una incautació és norma revolucionària, però també pot ésser en un moment donat una precipitació que danyi la guerra.

Voler imposar un criteri únic en tota classe d'indústries, comerços, tallers, etc., etc., significa en aquest moment un desgavell que lluny d'ésser revolucionari perjudica no solament la potència econòmica de reraguarda tant necessària en aquests moments, sinó a tots els fronts de guerra que sofreixen immediatament les conseqüències.

Guanyem la guerra i treballem a reraguarda per la revolució, pe-

rò amb passos fermes. No avancésim per a recular, més tard forçosament.

Anar a l'incautament total d'una indústria, collectivitzant totalment un determinat ram de la producció ara, per no aconseguir efectes immediats essencials per a la guerra, és contraproduent fins i tot per la mateixa revolució per les basses falses que creem.

Primer guanyar la guerra...

CRIT

Laboratori Ràdio-Elèctric BOVÉ

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels cecses:

778

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Ahir al matí un vaixell facciós que intentava apropar-se a les nostres costes ha estat allunyat per les canonades d'un vaixell lleial

Aquesta matinalada, pels volts de les dues, un seguit de detonacions, molt fortes i molt persistents, han sobressaltat els ciutadans barcelonins. S'ha suposat, de seguida, que es tractava d'un bombardeig aeri, amb el qual ens obsequiaven els facciosos. L'absència, però, de sorolls de motors d'aviació i la sensació de sentir-se les detonacions cap a la banda de mar, ha fet creure que es tractava d'un canoneig contra la nostra costa.

Estones després d'haver-se sentit els esclats, les sirenes d'alarma, l'apagament general de llums i els xiulets dels vigilants nocturns i dels patrullers han indicat la conveniència d'abandonar les cases i usar els refugis, establerts per aquests casos. La gent s'ha vestit i s'hi ha traslladat ordenadament.

A les tres de la matinalada han tornat a funcionar els senyals d'advertiment. Mentre s'apagaven els reflectors, s'encenien els llums dels carrers i les cases. En poca estona, la normalitat ha quedat restablerta.

Com que la majoria de les persones que han sentit les canonades (de les quals, diguem-ho de passada, ningú no n'ha pogut precisar el nombre) les localitzaven cap al costat de Montjuïc, hem visitat aquesta zona, a la recerca de dades concretes.

Un sots-oficial de Carrabiners, que aquesta nit ha fet guàrdia al destacament del far del Llobregat, ens ha facilitat una versió del fet. La recollim, naturalment, a títol informatiu:

Sembla que pels volts de les dues de la matinalada h'ha aprofitat a la costa — més o menys davant la desembocadura del Llobregat — un vaixell de guerra al servei dels facciosos. Els vaixells lleials que fan el recorregut de vigilància nocturna, han intentat deturar-lo. A la intimidació nostra, el facciós ha raspost disparant algunes canonades, que han estat replicades ràpidament pels nostres.

El pirata ha defugit el combat. La rèplica, molt contundent, deu haver-li fet passar les ganes de lluitar. I s'ha internat a tota màquina.

Els nostres vaixells l'han seguit.

I lluny del camp visual dels qui eren a la platja, s'ha repetit el canoneig.

A les tres, els nostres vaixells han retornat al port, sense que hagin sofert els mínims desperfectes.

No es pot precisar si el vaixell rebel — o el seu capità, és clar — podran dir el mateix.

Durant tota la nit i la matinalada darrera s'ha lluitat intensament al sector de la Ciutat Universitària

El nombre de baixes dels facciosos és considerable

Madrid, 18 (5 tarda). — Durant tota la nit i la matinalada última s'ha lluitat amb intensitat al sector de la Ciutat Universitària.

L'artilleria lleial s'encarregà de descongestionar d'enemics determinats sectors de l'esmentat front, i les nostres forces començaren a actuar amb una violència inusitada sobre els facciosos. Aquests, tractaven de defensar la part que resta en peu de l'Hospital Clínic; però la violència del nostre atac feu que aquells encontorns quedessin desallotjats.

Les nostres tropes es dedicaren a treure les víctimes produïdes per l'explosió d'ahir, ja que els facciosos ni tan sols s'ocuparen d'això. Les nostres tropes hagueren de desembarassar gran part de la zona de l'Hospital Clínic, i entre les restes vau treure gran nombre de cadàvers. També havia alguns ferits amb vida, els quals foren portats als Hospitals de Sang.

La totalitat de les víctimes pertanyen al Tercer Estranger i Regulares.

Les nostres tropes foren hostilitzades pels facciosos mentre es dedicaven a aquesta humanitària labor; però els nostres morters i metralladores feren que a la fi els feixistes romanguessin silenciosos i inactius.

Per un altre sector de Madrid també es volaren unes mines flotants, que causaren un gran nombre de baixes a l'enemic i bastantes destroces a les seves posicions.

Durant la passada matinalada també hi hagué renyits combats al sector d'Usera, on l'enemic quedà bastant quebrantat.

La impressió a primera hora de la tarda respecte al sector del Centre, és francament bona per a la causa de la República. A títol de senyals més allunyats de Madrid, les nostres forces no romangueren inactives. Les notícies rebudes fins ara, acusen que l'èxit acompanya les nostres accions.

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en
mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

ORTOPEDIA I OPTICA

A. BUDESCA

Unió, 2 - Tarragona

ENSENYAMENT DE L'IDIOMA RUS

El C. A. D. C. I., responen a un fervent desig de la joventut estudiant, ha inaugurat uns cursos d'ensenyament de l'idioma rus. Presidència de l'acte inaugural d'aquests cursos.

ESPIGOLANT

Diu "Diari de Barcelona", portantveu d'Estat Català, en el seu editorial:

"I ara, que Catalunya es troba en plena puixança, que la cultura catalana és la més avançada i la més europea de totes les de la península, qui creurà que aquesta obra de segles —d'economia i de saber— pugui ésser destruïda en uns quants mesos per quatre grups d'irresponsables analfabets? Aquestes petites arbitrariedades, simples qüestions d'ordre públic que la guerra no permet de resoldre, són tan inofensives com les arrogancies d'en Giménez Arenas i les bajanades d'en Pic i Pon des de la Presidència de la Generalitat, i tan inútils com les dues destruccions del C. A. D. C. I. per les rautes militaristes."

"El Diluvio" demana continència en el lloratori i diu:

"Lo que necesitamos son hechos y no palabras. Demos descanso a la sinhuera y ejercitemos de continuo el cerebro y el músculo. Luchemos sin descanso en los frentes, y en las retaguardias, pensemos, meditemos, entreguémonos en absoluto al estudio de todos los problemas variadissimos planteados por la guerra al pueblo español."

"C. N. T." de Madrid diu que la lleialtat és la base de l'aliança, remarcant que per part de la U.G.T.

hi ha un gran desig d'arribar a l'unificació, afegint:

"No podemos perder el tiempo buscando, para cimiento de la Alianza, aquellas condiciones sociales que han de venir a coronar la beneficiosa obra de la misma. Para unirnos, no necesitamos más que lealtad. Todo lo demás, que nos es tan necesario, lo conseguiremos por medio de la unión. Para lograr ésta, debemos salvar toda clase de dificultades, en atención a lo que ha de representar para nosotros. Tal importancia tiene, que de ella depende la revolución social española, que de continuo se proyecta en la guerra entablada para defenderla."

"El Día Gráfico", en el seu editorial, diu que cal confiar amb nosaltres mateixos, afegint:

"Ciudadanos de Cataluña y de la República española: no miréis hacia esos horizontes llenos de 'carteles' de acero y de egoísmos de finanza. Pensad profundamente en la misión que estamos cumpliendo en el mundo y robusteced la voluntad forjando su temple para que reviva potente la raza que supo morir y luchar hasta vencer. Sed indomables frente al enemigo; repetid las gestas gloriosas de la derrochaz bazarra en la contienda; lucha contra la traición y contra esas naciones fascistas que no les basta con sojuzgar a sus hijos, sino que pretenden sojuzgar al mundo entero."

Secció Esportiva

FUTBOL

Casal de l'Esport (Amateur), 4

Penya Fideus-Arròs, 0

El passat diumenge al matí i al camp de l'Avinguda de Catalunya, es celebrà el partit dalt esmentat. El resultat diu ben clar la superioritat del Casal de l'Esport, però no fou tan fàcil com el marcador a l'acabar el partit assenyalà. A la primera part la "Penya Fideus-Arròs" al primer quart d'hora dominà intensament. Es mereixien en la primera almenys un goal, però la sort no els afavorí.

El partit començà amb molta codícia i entusiasme, amb iniciativa en els primers moments dels "Fideus". Poc a poc els del Casal s'afiançaren fins a marcar el primer goal, que fou obtingut pel davanter centre Salvat a una passada de Leandro. Així acabà la primera part de l'encontre.

Els equips a les ordres de Recasens que ho feu bé, s'arreglaren de la següent forma:

Casal de l'Esport

Mas, Maymús, Casanova; Rossell, Ayguadé, Moix; Mateu, Sorinas, Salvat, Leandro i Adserà.

Penya "Fideus - Arròs"

Torné, Ricardo, Inglés; Escuny, Fàbregas, Torné II; Serrano, Casas Vinyeta, Maluenda, i Llordachs.

A la segona part es jugà millor que en l'anterior. Al poc de començar, Salvat brodà una magnífica jugada que fou premiada amb un goal molt bonic. Salvat després de burlar a dos contraris avançà valent i decidit i llançà un fort tret que fou el segon goal.

El tercer no tardà molt. Sorinas centrà damunt de porta rematant Leandro amb poca sort, pa-

rant el porter, però la pilota se li escapà de les mans, cosa que aprofità Mateu per a marcar el tercer goal.

La "Penya Fideus - Arròs" és castigada amb un "penalty" que, tirat per Salvat, el para el porter. Els equipiers de "Fideus - Arròs" en llençaren a l'atac: Serrano s'interna, burla a Moix i llança un fort tret que s'estavella al pal lateral, quan el goal era un fet. El quart goal l'obté Rossell de "penalty". Abans d'aquest goal Adserà fou expulsat per baralles. Es ben dolorós que en temps de revolució i en actes esportius encara existeixin les baralles. Estem en el segle XXI o XII? No, company Adserà, estem en el segle XX.

El millor jugador de l'equip vencedor fou Salvat, i el següent amb mèrits Rossell, Mateu i Casanova.

Pels vençuts Vinyeta, Fàbregas, Serrano i Torné II. Hi assistí poc públic.

Unió Esportiva de Reus, 3

Casal d'Esports (Amateur), 1

Diumenge a la tarda es desplaçà a Reus per tal de jugar contra l'equip esmentat en primer terme, l'amateur del Casal. Aquest, que havia jugat al matí un partit contra la "Penya Fideus - Arròs", no donà el rendiment que d'ell s'esperava.

L'Unió Esportiva de Reus reforçada per Ollé, Llauredó, Llopis i Munyoz, guanyà per la diferència de dos goals. La primera part acabà amb el resultat de 1 a 0 favorable als propietaris del terreny.

El goal tarragoní fou aconseguit per Mateu.

Els "amateurs" formaren com se segueix:

Maymús, Domingo, Casanova, Rossell, Ayguadé, Menéndez, Mateu, Sorinas, Moreno, Leandro i Salvat.

Selecció del Casal de l'Esport, 4

"Penya Xamelo", 3

Aprofitant la suspensió del partit Tarraco - Lleida, es celebrà un partit entre els entusiastes i fermes esportius de la "Penya Xamelo" i una Selecció del Casal de l'Esport, en el qual hi figuraven elements de gran vàlua com són: Alujas, Wenceslao, Recasens, López i Iranzo de l'Amposta.

La "Penya Xamelo" que debutava en lluites esportives, feu un resultat esplèndid.

El camp presentava un magnífic aspecte i els espectadors sortiren satisfets. En els primers moments els joves equipiers de la "Penya Xamelo" foren dominats.

Quan es portaven escassament deu minuts de joc, Recasens inaugurà el marcador en tirar un fort xut que hauria parat el porter de la "Xamelo", si Pérez no hagués intentat allunyar el perill. Poc després d'aquest goal, Iranzo marcà el segon.

Els equipiers de la "Xamelo" lluny de desmoralitzar-se, es llençaren a l'atac dominant fins a l'acabar la primera part. En un dels atacs portats per l'ala dreta, Llimona centrà rematant Telesforo, parant el porter, però la pilota se li escapà de les mans, rematant una vegada més Telesforo (i amb una posició molt difícil), el primer goal de la "Penya Xamelo", que fou llargament aplaudit.

Els "Xamelistes" van a fer-se amb l'empat. Una passada de Lobo a Telesforo, la remata aquest de cap topant la bala al pal. Un altre moment de perill a la porta del Casal. Un córner magistralment tirat per Llimona el tornà a rematar Telesforo, també de cap, topant al pal.

Lobo es fa aplaudir d'una manera ferma en driblar com vol a Serrano, en una de les moltes exhibicions. Burlà 10 o 11 vegades al seu mig Serrano! Fou l'ànima de l'equip!

Poc després acabà la primera part.

Els equips sota els arbitratges encertats de Roca i Mateu, s'alinearen així:

"Penya Xamelo"

Fàbregas, Pérez, Vinyeta; Siset, Saperas, Moreno; Pinto, Llimona, Telesforo, Llordachs i Lobo.

Selecció del Casal de l'Esport

Mateu, Wenceslao, X, Serrano, Aguayo, Xumino; Alujas, López, Recasens, Iranzo i Obiol.

A la segona part el joc fou poc vistós i amb realitat descendí de qualitat.

Fins els 20 minuts, que no tornà a funcionar el marcador, el joc fou igualat. Els del Casal es llençaren a l'atac. Volen fer molts goals però s'estrellen davant de Fàbregas a la porta. Tantes pilotes com van a la seva porta, ell amb seguretat les para.

López que feia temps que no el veiem al nostre camp, ahir fou el millor jugador del Casal. Ell sol portava la davantera. López, en aquesta segona part, obtingué un goal formidable. Recollí la pilota al mig del camp, burlà tants jugadors com se li presentaren al pas, arribà fins la ratlla de penalty i engegà un fort tret que fou el tercer goal pel Casal.

La "Penya Xamelo" torna a la càrrega. Una avançada per l'ala esquerra, Lobo centre recollint Teles-

LINEA REGULAR DE GRANS VAIXELLS

YBARRA & C.^a

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres. Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes. Servei dada 21 dies fixes al Brasil, Uruguai i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixe. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord Amèrica per la flota de la "COMPANIA ESPANOLA DE NAVEGACION MARITIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'India, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixells de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Telèfon 1412

Direcció telegràfica i telefònica: VILAR

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Finíssim a 2'30 ptes. litre

1.ª » 2'20 » »
2.ª » 2'00 » »

SERVEI A DOMICILI

Penya Pallach, 17. — Ferré, Boqué, Pallach (6), Jimenez (6), Oscar (5) i Bargalló.

Escola Comerç, 6. — Plà, Barrera, Babot (4), Martí (2) i Odena.

Arbitre: Ros.
CADCI, 34. — Roig (2), Miralles, Naval (10), Huguet (16) i Rodríguez (6).

"Penya Brú", 4. — Brei, Andreu, Nadal (2), Casellas (2) i Bea.

Arbitre: Lerin.
Escola Treball B, 11. — Vagué I, (1), Massoni, Avià (2), Vagué Casal d'Esports, 16. — Cabré, II, (4), Rofes i Rodríguez (4). (2), Masdeu (2), Barceló (2) Recasens (8) i Garcia II, (2).

CLASSIFICACIO GENERAL

P. Pallach	5	5	0	0	89	41	15
C. d'Esports	5	4	0	1	58	46	13
CADCI	4	3	0	1	88	47	10
E. Treball A	4	3	0	1	65	39	10
Escola Comerç	4	2	0	2	60	52	8
C. E. Llamp	4	2	0	2	56	54	8
P. Esportiva	5	1	0	4	31	24	4
E. Treball B	4	0	0	4	44	48	4
Penya Brú	5	0	0	5	21	11	4

BASKET-BALL

CAMPIONAT LOCAL

"III COPA TARRAGONA"

Diumenge al matí es disputà la cinquena jornada d'aquest interessant campionat.

Solament es jugaren tres encontres, ja que el que tenien de jugar el C. E. Llamp i la "Penya Esportiva", no es va portar a terme degut al fet d'haver-se presentat la "Penya Esportiva" al terreny de joc amb mitja hora de retard. Es de lamentar aquests fets de la Penya Esportiva que cada dia es va retrassant més en la taula de la classificació.

Els altres partits que es jugaren foren els següents que donaren aquests resultats:

"Bodegas Salvat"

EMBOTELLAT FAMILIAR, en elegants botelles de litre patentades, amb tap de rosca i precintades

Es ven en tots els establiments de queviures, a 60 cèntims botella

Variades qualitats per a Restaurants

Dipòsit: Carrer Rafel Casanova, 18

Sugrañes, Impressor. — Tarragona